

Kommunal fraværsstatistik

FLD's sygefraværsstatistik for 2007 er udkommet i elektronisk form. Vil man have den trykte udgave, må man vente til slutningen af måneden, før den foreligger. Der er samlet set et uændret fravær i den kommunale sektor fra 2006 til 2007 til trods for strukturændringer og omflytning af personalet i forbindelse med kommunalreformen alt andet lige burde have forøget fraværet.

FLD har udsendt tredje årgang af sin fraværsstatistik for den kommunale sektor. I modsætning til i 2005 og 2006 er Hovedstadens Sygehusfællesskab nu en del af regionerne, og dermed indgår de ansatte herfra i totalen for alle ansatte i statistikken omregnet til fuldtidsbeskæftigede.

Tabel 1: Antal opgjort i FLD's fraværsstatistikker

	Antal ansatte		
	Kvinder	Mænd	Alle
	<i>helårsansatte</i>		
2007	436.360	120.497	556.857
2006	434.433	127.308	561.741
2005	388.618	112.724	501.343

Kilde: FLD's hjemmeside: www.fldnet.dk/lopaks

Umiddelbart skulle man ikke tro det forholdt sig således, da antallet af ansatte, der indgår i 2007-udgaven af statistikken, falder lidt i forhold til året før. Men det skyldes, at opgaver og tilhørende personale samtidig er omflyttet til staten, fx gymnasierne.

Men det giver et andet naturligt spørgsmål. Der er hvert år flere omfattet af fraværsstatistikken end af de månedlige lønstatistikker. Hvordan kan man være syg, hvis man ikke får løn og

dermed ikke er ansat? Antallet, der indgår i lønstatistikken, svinger lidt måned for måned, men når antallet af ansatte i alle årets måneder i lønstatistikken ligger en del under antallet i fraværstatistikken, er der tale om en systematisk tendens i tallene. I august måned 2007 angiver lønstatistikken 539.727 fuldtidsbeskæftigede, mens der året før blev anført lønoplysninger for 542.016 fuldtidsbeskæftigede. En afvigelse på 3,1 – 3,6 procent hvert år. Forskellen skyldes nok, at der anvendes forskellige dataevalueringsstjek på de to datasæt. Forskellen synes lidt stor, men er den ikke systematisk, er talmaterialet alligevel retvisende.

Når man i 2007 indarbejder de ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab, og disse personer har en afvigende alders- og kønsmæssig sammensætning fra gennemsnittet af alle kommunalt ansatte, der betyder et højere samlet fravær, kunne man forvente, at fraværet i den samlede population tilsvarende ville vise et højere fravær. Samtidig fjernes gymnasielærerne fra materialet. Gymnasielærerne udmærkede sig ved at have et gennemsnitligt fravær, der lå væsentlig under gennemsnittet i 2006, som var sidste år, de indgik i den kommunale sektor. Alt i alt to justeringer af datagrundlaget, der medfører et forøget fravær, forudsat alle andre har uændret fravær. Der kan i statistikken måles en meget beskedent stigning i mændenes fravær, ellers er fraværet uændret. Om der bag tallene reelt skjuler sig et beskedent fald i fraværet, om mændenes stigning i fraværet fx skyldes mere barselsfravær til mændene eller noget helt tredje, er det ikke muligt ud fra de summariske talopgørelser at afgøre. Men det er formentlig mere sandsynligt, at der er tale om et lille fald i fraværet, end at der er tale om en beskedent stigning.

Det samlede fravær – sygdom og barsel under ét – giver et fravær på 8,0 procent, hvor fraværet er målt på kalenderdage. Kvinderne har et fravær på 8,9 procent og mændene et fravær på 4,7 procent. Størst er fraværet i regionerne med 8,3 procent fordelt med et fravær på 9,0 procent for kvinderne og 5,0 procent for mændene, mens kommunernes fraværsprocenter tilsvarende udgør 7,9 procent for alle, 8,8 procent for kvinderne og 4,6 procent for mændene. Hovedårsagen til forskellene i fraværsprocenterne skyldes en forskellig struktur i personalets alder og køn. I regionerne udgør kvinderne over 80 procent af de ansatte og de ansatte i kommunerne er relativt ældre end de ansatte i regionerne. Der er dermed relativt flere i den sædvanlige barselsalder for kvinderne i regionerne, og det påvirker barselsfraværet, således at regionerne dermed opnår æren af at have den største fraværspcent.

Nu kan fravær måles på flere måder. Sygdom opgøres i kalenderdage. Har man et mandag til fredags job og er sygemeldt torsdag og fredag og genoptager jobbet mandag, vil edb-systemet registrere man er syg også i weekenden, selvom man eventuelt kunne have genoptaget arbejdet allerede søndag. Det giver fire kalenderdages sygdom, selvom man reelt kun var syg i de tre.

Da de fleste arbejder i et mandag til fredags job, foretages også en beregning på antal dagsværk, hvorved alt sygdom på lørdage og søndage fjernes fra registret. Samtidig antages alle at arbejde mandag til fredag. Begge antagelser er beregningsforudsætning. Vi ved, at sådan forholder det sig ikke, men der registreres ikke systematisk andre oplysninger, der giver andre muligheder.

Fravær opgjort ud fra dagsværk er lidt større end fravær ud fra kalenderdage. Det skyldes, at kortvarig sygdom i ferie ikke registres og langvarig sygdom betyder, at ferien udskydes. Alt andet må denne beregning forvrænge oplysningerne mest på døgnområderne. Og da sygehussektoren i sagens natur er døgnbemandet, vil sådanne beregninger derfor især skævvride oplysningerne på denne sektor mere end for andre sektorer. Sekretariatet har derfor i dette notat valgt at se bort fra opgørelser ud fra dagsværk, selvom det i andre sammenhænge er det oftest anvendte.

Sygefraværet udgør den største del af fraværet. Af de ovenfor anførte 8,0 procent udgør barselsfraværet 2,0 procent og sygdom resten af tiden.

Det er i statistiksystemet LOPAKS muligt at få opdelt fraværet efter dagsværk, kalenderdage og sygefraværsperioder som udgangspunkt for opgørelserne. Som forspalte på tabellen kan vælges mellem:

Alder,

Hovedkonto,

Hovedfunktion,

Funktion,

Overenskomstområde,

Stilling,

Ansættelsesform,

Overenskomstgruppe i den enkelte region/kommune,

Stilling i den enkelte region/kommune,

Periodelængde,

Årsag,

Hovedkonto og stilling,

Køn,

i alt.